

hvem der har Ret til at fiske derovre. Fiskeretten derovre har jo været omtalt fra meget gammel Tid, og Spørgsmaalet om, hvilken Karakter Vandet øvre ved Randers har, har ogsaa ofte været Genstand for Omtale. Og da er det saaledes, at i de gamle kongelige Forordninger, som omhandle denne Sag, altsaa de Fiskerilove, der være gældende paa den Tid og have været gældende lige ned, til vi have faaet andre Fiskerilove, er Farvandet blevet betegnet som Randers Fjord, Fiskeriet som Fjordfiskeri, og Befolkningen i Randers har i en af disse gamle Fiskerilove udtrykkelig faaet Ret til at fiske derovre, ikke en Ene-ret, som nogle have villet paastaa, men en Ret til sammen med andre at fiske i Farvandet. Nu synes det, som om man vilde gøre en anden Opfattelse gældende, en Opfattelse, der udelukker den almindelige Fiskerbefolkning fra at komme til at fiske. Jeg tror, at det vil være uheldigt, om dette sker, man burde i alt Fald vente, til der foreligger en Lov, der foreskriver, hvorledes Forholdene skulle være. Da vi jo i dette Øjeblik arbejde paa en saadan Lov, og der er et Udvalg nedsat, som har en saadan Lov under Behandling, burde vi dog vente, til vi saa, hvad denne Lov kom til at indeholde, forinden man gik til andre Regler end de hidtil gældende. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister om i Almindelighed at fare saa mildt frem som muligt over for Fiskerne og kun holde sig til den Højesteretsdom, som er faldet, men ikke søge at indføre et Præcedens for, hvem der efter den højtærede Ministers Mening har Lov til at fiske der, thi det maa det efter min Formening blive Lovgivningens Sag at afgøre. Den Maade, hvorpaa man gaar frem over for Fiskerne, er af den Beskaffenhed, at den ikke alene hindrer dem i at fange Laks — det kunde være sin Sag, om man hindrede dem i det, det kunde maaske betragtes som værende i Overensstemmelse med Højesteretsdommen, hvor det jo netop kommer an paa, paa hvilken Maade man fisker Laks — men de hindres ogsaa i deres almindelige Erhverv. Fiskeriet af Graafisk derovre ved Randers er af saa stor Betydning, at det kan ligestilles med Laksefiskeriet. Og efter den Maade, hvorpaa Opsynet føres, hindres Fiskerne i meget høj Grad i deres Fiskeri af Graafisk, saaledes at der sker stor Indskrænkning i deres almindelige Erhverv. Den Gang Lovforslaget om Købet af Laksegaarden forelaa her i Tinget, blev det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valg-

kreds (K. M. Klausen) paa Socialdemokratiets og egne Vegne udtalt, at naar han gik med til den Bevilling og gik med til, at Staten skulde købe denne Fiskegaard, var det alene med den Motivering, at den almindelige Befolkning skulde have Ret til at fiske i disse Vande. Det er ifølge denne Betragtning, at vi have været med til at stemme for Bevillingen, og jeg tror ogsaa, det er i Overensstemmelse med al human Tænkemaade, at naar Staten køber en Fiskerettighed, skal denne Rettighed, naar den ikke skal benyttes af Staten alene, komme den almindelige Befolkning til gode. Jeg tror ikke, at der er ret mange, der have tænkt paa, at naar Staten kom i Besiddelse af den Fiskegaard, skulde den almindelige Fiskerbefolkning lide mere, end den i Forvejen maa døje for at kunne komme til at udøve sit Erhverv. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister at fare saa lempelig frem mod Fiskerne som muligt og navnlig ikke gaa ud over, hvad den nævnte Højesteretsdom foreskriver med Hensyn til, hvad der kan forbydes Fiskerne.

Trolle: Jeg skal ikke følge den sidste ærede Taler i de Betragtninger, han gjorde gældende angaaende Randers Laksegaard, da dette Spørgsmaal er Genstand for en særlig Behandling i et Udvalg; men jeg vilde gerne bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak for de Forslag, han har stillet under Nr. 43 og 45. Det ene angaar Dampskibsassistance for biologisk Station og det andet Opførelsen af tvende Ledefyr paa Vorupør Hage til Fordel for det Fiskeri, der drives der. Begge disse Forslag tror jeg have stor Betydning, men jeg vil udbede mig en Oplysning med Hensyn til Forslag Nr. 43, da det ikke ses af Bilaget Nr. 19, om der er tænkt paa en Fører for Dampskibet. Det fremgaar ikke af Overslaget, og man tør vel ikke gaa ud fra, at Forstanderen for den biologiske Station selv kan være Navigator. Dernæst vil jeg takke den ærede Ordfører for den Omtale, han gav en af mig til Udvalget fremsat Henstilling om at tage under Overvejelse, om ikke den Form, der nu anvendes ved Uddeling af Laan til Fiskere, bør have en noget anden Karakter. Nu ere som bekendt Kommunerne Mellemed, men det er ikke sagt, at de altid have den rigtige Opfattelse af, hvad der er til Gavn for Fiskerne. Det er meget faa Steder, at de have den Opfattelse, at de kunne garantere for Fiskerne, og meget faa Steder, hvor de gøre det, uden at der stilles